

A Doba před oslavením,

❖ "Co je pravda?" (Jan 18,28-38).

- Poté, co se Pilát pokusil odstranit zodpovědnost za souzení Ježíše (Jan 18,28-32), měl s Ježíšem zajímavou výměnu otázek (Jan 18,33-38).
- Škoda! Protože byl tak blízko Pravdě, nechtěl ji slyšet.
- Co ho přimělo k tomu, že se ke svému Spasiteli obrátil zády? Jeho předsudky vůči Židům? Jejich strach ze ztráty autority a privilegií? Tlak davu?
- Jaké rozhodovací procesy vám mohou pomoci vyhnout se takové chybě, jaké se dopustil Pilát?

❖ "Hle, člověk!" (Jan 18,38-19,5).

- Nařídil, aby byl zbičován nevinný člověk, a jeho strážce se mu vysmívaly. Nyní ho ukázal zástupu, který čekal na jeho propuštění, "Podívejte se na tohoto chudého a vyčerpaného krále! Stojí nám za to ho ukřižovat? Raději ho nechte jít!" (viz Jan 19,5)
- Pilát, aniž by to věděl, vyslovil velikou pravdu. Ten, který stál před ním, věčné Slovo, se stal člověkem (Jan 1,14).
- Aniž by to věděl, použil stejná slova, kterými Jan Křtitel představil Ježíše, "Hle, ..." Aniž by to věděl, měla to být ruka, která obětovala Beránka Božího, Krále Izraele.
- Pohan se snažil vysvobodit Ježíše, zatímco Boží lid se snažil odmítnout toho, kdo mohl dát spasení jak Židům, tak pohanům.

B Sláva kříže:

❖ "Dokonáno jest"(Jan 19,17-30).

- Byl to Duch svatý, kdo v Pilátovi upevnil přesvědčení, že odsoudil židovského krále (Jan 19,19-22). Místo aby přijal Boží milost, neschopen snést své špatné svědomí, spáchal ve vyhnanství v Galii sebevraždu.
- Před křížem probodl meč srdce Marie, Ježíšovy matky (Lukáš 2,34.35). S něžným soucitem ji Ježíš svěřil do Janovy péče (Jan 19,25-27).
- S vědomím, že všechno bylo dokonáno, že Jeho dílo bylo dokonáno a že bylo vykonáno dokonale, Ježíš zvolal, "JDokonáno jest" a vzdal se svého ducha (Jan 19,28-30).
- Kristova dokonalá oběť znamená, že nemáme přidávat ani ubírat z Jeho díla, ale jednoduše ho přijmout. Spasení je dar milosti. Přijmeš Ježíšovu dokonalou oběť?

C Prázdný hrob:

❖ Vidět a uvěřit (Jan 20,1-10).

- Učedníci umírali v pátek při západu slunce a nebyli schopni připravit Ježíšovo tělo k pohřbu. Ale po posvátných šabatních hodinách ženy přinesly, co bylo potřeba k nabalzamování Jeho těla.
- Marie Magdaléna přišla jinou cestou, aby jim pomohla, ale našla hrob prázdný. Běžela to říct Petrovi a Janovi, kteří spěchali k hrobu (Jan 20,1-6).
- Když Jan viděl plátno složené a odložené, věřil, že Ježíš vstal z mrtvých. Koho jiného by mohly zajímat tyto podrobnosti než samotného Ježíše? (Jan 20,7-10).
- Tento prázdný hrob je jistotou našeho vlastního vzkříšení. Protože stejně jako Ježíš opustil hrob, budeme - Jeho mocí - také vzkříšeni (1. list Korintským 15,16-22).

❖ Mariino poslání (Jan 20,11-18).

- Šli pomaleji než Petr a Jan, a když Marie Magdaléna opět dorazila k hrobu, vrátili se již do Jeruzaléma.
- Zatímco plakal, podíval se dovnitř a uviděl tam dva anděly (které jako takové nepoznal). Když k nim mluvila, stál za ní sám Ježíš (Jan 20,11-14).
- Jejich jedinou starostí bylo najít Ježíšovo mrtvé tělo. Jeho bolest a slzy mu bránily vidět realitu kolem sebe. Teprve když ji Ježíš zavolal jménem, uvědomila si, co se děje. (Jan 20,15-16)
- Když se jí Ježíš zjevil, byla naplněna radostí. Ježíš ho však požádal, aby urychleně šel a přinesl dobrou zprávu o vzkříšení (Jan 20,17). Maria okamžitě splnila poslání, které jí Ježíš dal (Jan 20,18). Nyní je řada na nás, abychom splnili své poslání...